

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. prosince 2011 o odvoláních **1) obžalovaného xxx, nar. xxx, 2) státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně, **3) poškozené xxx, nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 1.9.2011, č.j. 20T 102/2010-218 **t a k t o :**

Odvolání obžalovaného xxx, státního zástupce a poškozené xxx se podle § 256 tr.ř. **z a m í t a j í.**

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Novém Jičíně v hlavním líčení dne 1.9.2011 ve věci sp.zn. 20T 102/2010 uznal obžalovaného xxx vinným jednak přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr.zákoníku, jednak přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr.zákoníku v bodě 1) a dále v bodě 2) pokusem přečinu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 21 odst. 1 k § 151 tr.zákoníku a odsoudil jej podle § 143 odst. 3 a § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let a podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 let a současně podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr.zákoníku obžalovanému uložil ochranné protialkoholní léčení v ústavní formě a podle § 228 odst. 1 tr.ř. obžalovaného zavázal zaplatit VZP ČR náhradu škody ve výši 2.365,- Kč a podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázal poškozené xxx a xxx s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku včas a řádně podal odvolání **obžalovaný xxx**, které zaměřil proti výrokům o vině i trestu. Okresnímu soudu vytýká, že nekriticky převzal závěry znaleckých posudků, aniž by je hodnotil podle zásad uvedených v ust. § 2 odst. 6 tr.ř. Vzhledem k tomu že nebylo zjištěno místo střetu, jsou závěry znaleckého posudku z oboru dopravy zkreslené a nelze z nich bezezbytku vycházet. Na vozidle Renault Thalia obžalovaného nebyly zjištěny a zajištěny biologické stopy, zejména krev nebo tkáň, které by svědčily o kontaktu vozidla s chodcem, nebyly zjištěny a zajištěny stopy jiného druhu prokazující bezprostřední střet a kontakt vozidla s chodcem, tyto

okolnosti soud I. stupně nehodnotí. Z posudků Ústavu soudního lékařství nebylo prokázáno, zda zranění zemřelého byla způsobena nárazem vozidla Renault Thalia obžalovaného nebo pádem těla na přední nárazník osobního vozidla zn. Opel Tigra. Dále obžalovaný nesouhlasí s použitím právní kvalifikace přečinu neposkytnutí první pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 21 odst. 1 k § 151 tr.zákoníku, neboť nejednal úmyslně, když si nehodu nepamatuje a nevzpomíná si jak k dopravní nehodě došlo. Nesouhlasí ani s právní kvalifikací podle § 143 odst. 1, 3 tr.zákoníku, neboť má zato, že nebylo prokázáno hrubé porušení předpisu v dopravě, proto navrhuje, aby jeho jednání bylo kvalifikováno podle § 143 odst. 1, 2 tr.zákoníku. Závěrem navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil okresnímu soudu k doplnění dokazování, novému projednání a rozhodnutí.

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně podal odvolání v neprospěch obžalovaného proti výroku o trestu, neboť uložený trest odnětí svobody považuje za nepřiměřen mírný, protože měl být ukládán nejméně v polovině zákonné trestní sazby, k čemuž zmiňuje rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 3To 1/2011 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 8Tdo 809/2011, kterým byl za stejné přečiny, byť s těžším následkem, ukládán trest dokonce až při horní hranici zákonné trestní sazby. I trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel by měl být ukládán ve vyšší výměře blíže horní hranici zákonného rozpětí. Rovněž navrhuje, aby krajský soud přiznal poškozené xxx celý nárok na náhradu škody. Proto navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě zrušil napadený rozsudek ve výrociích o trestu a náhradě škody a rozhodl tak, jak navrhuje.

Poškozená xxx podala odvolání proti výroku o náhradě škody, neboť pojišťovnou byla krácena částka odškodného o 20%, tedy o 35.000,- Kč, obžalovaný ji zaplatil toliko 10.000,- Kč a tak jí stále dluží 25.000,- Kč.

Krajský soud v Ostravě jako odvolací soud z podnětu všech odvolání přezkoumal podle § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků, které byly napadeny odvoláními, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadenému rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.

Přezkoumáním řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, krajský soud nezjistil žádné vady, které by měly za následek porušení práv na obhajobu obžalovaného nebo porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci, neboť okresní soud provedl v hlavním líčení důkazy v souladu s trestním řádem a v rozsahu, který mu umožňoval bez pochybností ve věci rozhodnout (§ 2 odst. 5 tr.ř.)

K odvolacím námitkám obžalovaného xxx krajský soud konstatuje, že okresní soud je podle § 2 odst. 6 tr.ř. oprávněn hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a v žádném případě není vázán skutkovými a právními závěry účastníků trestního řízení, a protože okresní soud v odůvodnění uvedl konkrétní důkazy, ze kterých vycházel a jak tyto důkazy hodnotil, čímž splnil povinnost uloženou v § 125 tr.ř., a krajský soud v hodnocení důkazů okresním soudem neshledal žádné logické rozpory či nedostatky, ani neúplnost, které by mohl hodnocení okresního soudu vytknout, je podle § 263 odst. 7 věta druhá tr.ř. vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně, když sám žádné dokazování neprováděl.

Krajský soud považuje závěry okresního soudu za správné a zákonné a v potřebném rozsahu i odůvodněné, a proto na odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. Krajský soud konstatuje, že odvolání obžalovaného xxx je opakováním jeho obhajoby v řízení před okresním soudem, když zpochybňuje věrohodnost výpovědí svědků a závěry znaleckých posudků a domáhá se příznivějšího hodnocení důkazů ve svůj prospěch.

Okresní soud se i s touto obhajobou dostatečně vypořádal ve svém odůvodnění, ve kterém vysvětlil, proč vychází z výpovědí svědků a proč vychází ze znaleckých posudků a krajský soud k tomu dodává, že nezjistil žádné vady znaleckých posudků z oboru doprava nebo oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a soudního lékařství, které by si vyžádaly potřebu nového dokazování. Ze znaleckého posudku protokolu, z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace je zřejmé, že vozidlem, které srazilo poškozeného xxx, bylo vozidlo řízené obžalovaným. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaný netrpěl ani netrpí žádným duševním onemocněním a byť v době činu byly podstatně sníženy schopnosti rozpoznávací i ovládací v důsledku alkoholové ebriety, nebyly tyto schopnosti vymizelé a pro je obžalovaný trestně odpovědný. Uvedený důkaz vyvrací obhajobu obžalovaného, že si nepamatuje na vznik a průběh dopravní nehody, ani to, že z místa nehody odešel bez poskytnutí pomoci poškozenému zemřelému, proto námitkám obžalovaného krajský soud nevyhověl. Z hlediska tr. odpovědnosti není rozhodné, zda smrt poškozeného nastala nárazem vozidla obžalovaného nebo pádem na jiné vozidlo, neboť v obou případech je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a pro není třeba doplňovat dokazování.

Skutková zjištění okresní soud správně kvalifikoval v bodě 1) jako jednočinný souběh přečinu z usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr.zákoníku a přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr.zákoníku, neboť všechny znaky uvedených trestných činů byly naplněny. Okresní soud nepochybil ani při použití kvalifikované skutkové podstaty odst. 3 § 143 tr.zákoníku, byť této kvalifikaci nevěnoval ve skutkové větě a v odůvodnění potřebnou pozornost, kdy zejména neuvedl v čem spatřuje hrubé porušení zákona o bezpečnosti dopravy. Tento nedostatek v napadeném rozsudku lze však odstranit v odvolacím řízení, a proto krajský soud uvádí, že hrubé porušení zákona o bezpečnosti dopravy krajský soud spatřuje zejména ve vysoké míře ovlivnění alkoholem, kdy spodní hranice 1g/kg alkoholu v krvi, která vylučuje bezpečné řízení motorového vozidla, byla překročena více než 3x. V důsledku těžké opilosti obžalovaný nebyl schopen držet rovnováhu, kymácel se při stání i chůzi, mluvil nesrozumitelně, byl celý rozevlátý a jeho stav tak podstatně zvyšoval nebezpečí, které vzniklo řízením vozidla pod vlivem alkoholu. Obžalovaný se konzumací značného množství alkoholu dobrovolně uvedl do stavu těžké opilosti, ve kterém v nepříznivých klimatických podmínkách a zhoršené sjízdnosti silnice řídil motorové vozidlo, a tak ve smyslu § 16 odst. 2 tr.zákoníku svým přístupem prokázal zřejmou bezohlednost k zájmům chráněným trestním zákonem, v daném případě na ochraně života a zdraví účastníků provozu na pozemních komunikacích a ochraně majetku. Obžalovaný způsobem jízdy, stavem těžké opilosti a následkům, které způsobil, porušil více než 3 povinnosti stanovené mu zákonem o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, konkrétně povinnosti stanovené v ust. § 4 písm. a, b), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) a § 11 odst. 1. Dále tím, že obžalovaný po vzniku nehody pokračoval v jízdě a konzumoval alkoholické nápoje, porušil ust. § 47 odst. 2

písm. a), odst. 4 písm. a, b, c) cit. zákona o provozu na pozemních komunikacích a tím se dopustil v bodě 2) i pokusu přečinu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 21 odst. 1 k § 151 tr.zákoníku, jehož znaky byly naplněny.

Krajský soud tak shledal nedůvodnými námitky obžalovaného proti právní kvalifikaci.

Přezkoumáním výroku o trestu krajský soud zjistil, že okresní soud při ukládání trestu postupoval v souladu s pokyny stanovenými v § 38 a 39 tr.zákoníku a uložené tresty odnětí svobody i zákazu činnosti vzhledem k okolnostem trestné činnosti a osobě obžalovaného považuje za přiměřené až spíše mírné, nikoliv však za tresty nepřiměřeně mírné nebo nepřiměřeně přísné ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř., neboť trest již byl ukládán výrazněji nad dolní hranici trestní sazby § 143 odst. 3 tr.zákoníku, avšak nikoliv při polovině trestní sazby s ohledem na rejstřík trestů a evidenční kartu řidiče obžalovaného. Trest ukládaný ve věci Krajského soudu v Brně sp.zn. 3To 1/2011 se liší způsobeným následkem, a proto jej nelze mechanicky použít.

Přezkoumáním výroku o náhradě škody krajský soud zjistil, že povinnost stanovená obžalovanému vůči VZP ČR je správná a zákonná, neboť poškozená se k trestnímu řízení včas a řádně připojila a ve výši, která byla prokázána potřebnými doklady. Správný je odkaz poškozených xxx a xxx s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť poškozené neprokázaly jakou částku a z jakého důvodu jim uhradila pojišťovna, a proto o jejich nárocích nebylo možno rozhodnout.

Z výše uvedeného vyplývá, že odvolání obžalovaného xxx, státního zástupce a poškozené xxx nejsou důvodná a proto byla podle § 256 tr. ř. zamítnuta.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat :

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního

návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. I písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 16.12.2011

JUDr. Milan Ihnát, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Trojanová